

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Življenje in smrt.

Vseh mrtvih dan! Kako lepo razlikuje človeška duša! Zvonovi brne danes z visokih lin vse drugače, in vendar so to isti zvonovi, ko včeraj. Drugačna so čustva, ki nam jih vzbujajo. Človek bi se kar zatopil v brezdelje, se ogrnil z melanholijo in mislil na smrt! To so čustva tega dne! Ta dan je posvečen spominu mrtvih, zato ga praznujemo tako!

A gorje nam, če bi se vedno udajali melanholiji, brezdelju! Živimo in dolžnost naša je, da napredujemo. Napredek je življenje in mir je smrt.

Naša stranka je že mnogo napredovala, organizacija se vsestransko razvija, kri živahnega dela se živahnije pretaka po žilah naših organizacij. Naše časopisje se širi, dobiva moči več in več. Zavednost našega ljudstva se dviga! To je napredek, to je veselo življenje!

Morda je še kje kdo, ki meni, da to vse je mnogo premalo, da se da pa težko kaj več doseči in da je torej vsako nadaljnje delo odveč. Kaj je reči na to? Da bi utegnili imeti ti, ki tako pravijo, prav, če sami v sebi ne bomo napredovali, se izpopolnjevali. Najprvo napredujmo v sebi, da poneseemo napredek na zunaj! Morda imajo prav oni, ki menijo, da se ne da več doseči, če ne bomo skrbeli za svoj naraščaj.

Današnji dan nas spominja, da prej ali slej ležemo v grob vsi, ki delamo sedaj. A ideje, ki jih zastopamo, ne smejo leči z nami v grob! Prišli bodo za nami drugi, ki bodo nadaljevali započeto delo! In ko bo izginil s površja naše zemeljske oble zadnji Adamov potomec, bodo naše ideje živele še vedno močne in sveže, ker so... večne.

Te večne krščanske misli moramo spojit z dušo slovenskega ljudstva. Mnogo se je storilo; a na vrhuncu še nismo. Treba je dela in dela. Neizmerni zakladi krščanske kulture se niso pogreznili v reko modernega življenja. Dosegljivi so za vsakogar; naša naloga je, da jih pokažemo in približamo.

Na dobri poti smo! Sovražniki izgubivajo brezplodno svoje moči proti cerkvi! Neumneži! Ne boste je prema-

LISTEK.

Ob mlinu.

Črtica. Napisal Zorko G.

„Oče, zdi se mi, da je to Tinetov klic! Morda je kaka nesreča! meni je tako težko pri srcu!“

„No, no! Le nikar mi ne sanjari! Nesreča —! Kakšna pa?! Veš kaj Dragica, le mirna bodi, spat pojdi in nič se ne boj.“

Mlinar Andrej se je zganil kot bi ga pičil strupen modras. Na široko je odprl oči in stisnil obrvi. Njegov pogled, ki ga je vprl v hčer, je bil oster in bodič. Tudi on je dvomil... Tu, v bližini njegovega mlina se je pripetilo že več nesreč.

Pred pol ure je bilo, ko je bil še pri njih Komanov Tine s Fluma. To vam je bil mladenič petindvajsetih let. Rad je posedeval pri Mlinarjevih; zato menim, da že nganete, kako sta si bila Tine in Dragica.

Nocoj, ko je praznoval v Mlinarjevi hiši dan zaroke z Dragico, se čuti srečnega, zadovoljnega. In ta sreča mu pri-

gali; na Petrovi skali stoji! Okrog te skale zbiramo slovensko ljudstvo, — ga učimo, živimo in napredujmo z njim. Treba je dela in delavcev!

Vsak nam dobrodošel, ki hoče delati z nami! Čim več nas je, tem uspešnejše naše delo, hitrejši napredek! Nikdar pa ne smemo misliti, da smo storili dovolj! Pomnimo vedo, da delo in napredek je življenje, mir in brezdelje smrt.

Nad našim življenjem in smrtjo pa vlada in odločuje Nekdo drugi! In žalostni glasovi zvonov na današnji dan ne zvone nam; ampak našim mrtvim bratom ter nas opominjajo, da delajmo, dokler živimo! Smrt je mir!

Za slovenske izseljence!

Rojaki!

Podpisani rodoljubi vas vabijo na važen shod, ki se bo vršil v Ljubljani dne 11. novembra t. l. kot ustanovni občni zbor „Slovenske podružnice Avstrijske Rafaelove družbe za varstvo katoliških izseljencev.“ Izseljevanje naših rojakov v Ameriko in druge tuje kraje je mogočen pojav, ki sega globoko v gospodarsko, družabno in politično organizacijo slovenskega ljudstva. Leto za letom raste število onih Slovencev, ki zapuščajo domovino mladi, zdravi, krepki, delavni in ki nosijo svoje dušne in telesne moči napredaj tujcem po svetu. Ako se izseli toliko tisočev naših ljudi vsako leto, morajo nastati sčasom v vrstah našega naroda velike vrzeli, ki jih bodo zasedli tujci. Po malem računamo na leto 10.000 (reci: deset tisoč) izseljencev iz vseh slovenskih pokrajin, od katerih povprečno vsak vzame seboj 500 K vrednosti, kar znaša letnih pet milijonov kron; to je vsota, ki mora kmalu znatno zmanjšati narodno premoženje. Izseljevanje je prava ljudska pijavka, ki pije kri in mozeg iz našega naroda. Večkrat je res sila in revščina ki jih mnogo žene na tuje, ker doma ne najdejo potov in sredstev, si pomagati. Kdo jim more zameriti. Še več pa jih izpelje želja, si hitro in izdatno pomagati do premoženja, ko vidijo, da si ta in oni prisluži v par letih v tujini denarja, ki pri nas doma

haja od srca... Vesel je zaročenec, a tudi mlinarju Andreju in hčerki Dragici seva neka prijetna zadovoljnost iz obraza.

Pozna je noč. Zunaj gosta tema. Od mlina gori se čujejo enakomerni udarci stop. Vmes pa tuli burja...

Ura je bila blizu polnoči, ko se je vračal Tine od dragih mu Mlinarjevih domov. Dragica in oče mlinar sta ga sicer prosila, naj nikar ne hodi v taki temi in burji domov. On pa, hoteč se pokazati junaka, ki se ne straši takega vremena, se poslovi in gre...

Oči so mu žarele in bliskale. Oziral se je skrbno na vse strani in pazil, kod hodi. Pot mu je bila sicer dobro znana, a človeku v takem dušnem položaju, v kakoršnem je bil Tine, v taki temi in burji, se vendar lahko pripeti, da zaide. In ker je še pot jako slaba, je vedno v nevarnosti, da bi se mu kje ne spodrsnilo.

Mlin, mimo katerega ga je vodila pot, je oddaljen približno streljaj navzgor od mlinarjeve hiše. Tine, videč svitlobo, prihajajočo iz mlina, jo je krenil tja ter tu opazoval hlapca, ki je notri mlel...

velja že za bogastvo. Tudi to bi še ne bilo slabo, ko bi se pametno vršilo. Vse hrepeni po denarju, po sreči. Ali pa res najdejo vsi, kar s takim trudom iščejo? Izkušnja nam odgovarja, da mnogo naših rojakov zadene na tujem prezgodnja smrt; drugi se sicer vrnejo čez nekoliko let domov, nekateri prazni, nekateri tudi z denarjem, pa so čisto telesno in dušerno opešali; bolelni, pohabljeni se ne morejo veseliti sadu svojega trudapolnega dela. Le malo je število oni izseljencev, ki jim je sreča mila, da si pribore zares dobro stanje ali v Ameriki, ali po vrnitvi doma. Račun našega izseljevanja kaže na izgubo; kaj nam je torej storiti? Zabraniti in ustaviti se to veliko moderno gibanje sedanje dobe ne da; omejiti in urediti pa se da, in skrajni čas je že, da to storimo. To pa je težka naloga, ki se more uspešno izpeljati le z združenimi močmi. Drugod po svetu vidimo državo, občine in sploh javnost, da obračajo vso pozornost na izseljevanje ker čutijo važnost tega pojava. Naj li mi držimo roke križem? Ne. — Prav zato vas vabimo na ta shod, da se resno pomenimo, kaj je naloga države, dežele, občine, kaj dolžnost posameznikov v tej prevažni zadevi in da osnujemo podružnico Rafaelove družbe, ki naj bi bila moralno središče vsega tega delovanja. Pričakujemo vas sigurno na ta shod in računamo na vašo pomoč pri rešitvi te težavne zadeve. Z Bogom za ljudstvo. V Ljubljani, na praznik sv. Rafaela, dne 24. oktobra 1907. — Dr. A. Gregorčič, državni in deželni poslanec. Franc Grafenauer, državni in deželni poslanec. Dr. Anton Korošec, državni poslanec. Fr. Povše, državni in deželni poslanec. Fran Demšar, državni in deželni poslanec. Jožef Gostinčar, državni poslanec. Fran Jaklič, državni in deželni poslanec. Dr. J. Ev. Krek, državni in deželni poslanec. Dr. V. Schweitzer, deželni poslanec. Dr. Ig. Žitnik, državni in deželni poslanec. Dr. J. Janežič za priprav. odbor.

Posrečena paralela.

IV.

Kaj so torej dosegli istrski poslanci? Nič! Kaj so zahtevali? Mnogo manj,

Domov samemu se ni zdelo varno hoditi, ker je bila tema prevelika; v mlinu pri hlapcu pa tudi ni hotel prenočiti. Sklenil je torej počakati tu ob oknu vsaj toliko časa, da bi šel mlinar spat, potem bi poklical hlapca in ga naprosil, da bi ga spremil vsaj iz teh nevarnih tlak do ceste.

A glej! Mesec je pogledal izza Čavna. Leno in zaspano se je dvignil nekoliko nad ta veličastni hrib in razsvetil prijazno vipavsko dotino. — Precej je bilo prijazneje. Tine pa se je odpravil, videč, da mu prijzno sveti mesec, domov sam. Po ozki stezi je šel proti reki, hoteč si tu skrajšati pot.

Burja je še vedno piskala. Mraz ga je začel pretresati. Pospešil je korake. Nad njim so se razpenjali vrhovi visokih dreves. Od daleč se je slišal hripavi glas sove... Mesec se je peljal enakomerno po nebu. Nebroj zvezd je svetilo in ga spremljalo. Njemu pa vse to ni bilo mar. Pred očmi mu je stala Dragica. —

Čuj! Kaj pa to? Ne, to ni bil glas sove, in tudi ne hreščanje od burje lomčih se vej! Štrbunk... In Tineta

kakor uživamo goriški Slovenci že davno davno. „Prvo je žalostno, drugo je neodpustno, je naroden greh.“ (V tem odstavku se postavljamo na stališče „Edinosti“!) Italijani so imeji poprej 12 glasov večine in sedaj — jih imajo tudi 12! A da bi bili naši v Istri zahtevali večino, o tem nismo nič čuli. Naravno je torej, da je tudi niso dobili.

Ali vidi „Edinost“, kako je njena pisava, da je mogoče le z majhnim zasukanjem dobiti iz nje ravno nasprotno, kar je ona položila vanjo? Ali se je stara grška Pitija iz Delfov preselila v Trst v ulico Giorgio Galatti 18? — „Edinost“ seveda le naprej laže, da niso dosegli naši goriški poslanci nič. Dočim niso isterski poslanci dosegli prav ničesa, so naši poslanci dosegli: 1.) razširjenje volilne pravice, 2.) direktne in tajne volitve, 3.) odpravo krivice, ki se je godila izventolminkim slovincem tržanom, 4.) odpravo krivice, ki se je godila volilnemu okraju goriške okolice. To ni menda nič.

Zahtevali niso (goriški poslanci) nič pravi „Edinost“. Tudi to ni res. Ponatisnili smo v „Gorici“ zapisnik dotične razprave, „Edinost“ ga kajpada ignorira, kakor sploh vse naše argumente. Tako se zibljejo čitatelji v potrebni nevednosti. Zakaj nam pa „Edinost“ ne pove, kaj naj bi naši poslanci razen večine še zahtevali? Ali morda to, kar že imajo in česar Istrani še nimajo? Naš korak k temu, kar zasluži ime napredka, je edino le še pridobitev večine. Istranom treba prej še drugih korakov, manjših in lažjih, a storili niso niti enega. Poskusili so enega, a še ta je izpodletel, in k temu „fijašku“ poje „Edinost“ glorio. Nad našimi poslanci vihti „Edinost“ bič, ker ne morejo prenesti cele gore, istrskim ploska slavo, ker so poskusili grobljo premakniti. Naši poslanci; in če so tudi sami Gregorini in Cotiči, ne morejo z nobeno volilno reformo dalje, ker korak dalje je večina; večino pa si morejo ohraniti Lah i z vsako volilno reformo, ki ne sloni na podlagi občne vol. pravice, čemur se vlada za nekaj časa še protivi. „Edinost“ naj torej do tedaj ne zahteva čudežev od naših poslancev, pač pa zmage od volivcev trg. in obrt. zbornice!

ni več na površju. Domov hite, zadel je z nogo ob hrastovo korenino, ki je rastla ravno čez to stezo. Ker je bila steza tik ob reki, je izginil v mrzlih valovih — Vipave... Boril se je sicer nekoliko časa s krutimi valovi — a zaman!

Še en obupen krik. Burja je zapihala močnejše, nego prej. Zazdelo se je, kakor bi mu v slovo zapela mrtvaško pesem... In spet je bilo vse mirno in gluho! Le mesec je sijal in risal na obrežje podolgaste sence grmovja in drevesnih debel... Iz mlina gori se je čulo ropotanje mlinskih koles. A burja je takoj zopet zapihala in ječanje in ropotanje je utihnilo...

Druga dne pa je našel mlinarjev hlapec Tone, ko je šel odpirat vodo, tik ob zatvornici nad jezom ponesrečenega človeka. Tudi Dragica je kmalu zvedela o tej nesreči. Vsa obupana je šla v mlin. Tresla se je. Iz oči ji je sijala plahost, radovednost...

Ponesrečenca je spoznala. Bil je — Tine — — —

Tako, zdaj smo torej na čistem, kaj manjka še nam in kaj Istranom, kaj smo dosegli mi, in kaj so dosegli, ali prav za prav niso dosegli oni? Če to premostrimo, potem ne najdemo izraza, s katerim bi dostojno zavrnilo predrznost „Edinosti“, ki piše: „V Gorici niso nič zahtevali in so resignirano vsprejeli, kar so jim Italijani nudili; v Istri pa so naši zahtevali garancije za svoje parlamentarno uveljavljanje in za svobodni narodni razvoj ter so moški prekinili pogajanja, ko jim Italijani niso hoteli ugoditi“. Da, da, krika je bilo v Istri več, kokodakanja tudi več, vsipanja peska v oči tudi več! Naši poslanci nimajo navade privilegiranih narodnjakov: naši delajo na tihem, ne obešajo vsega na velikizvon ter se zadovoljujejo s postranskimi uspehi, ker glavnega za zdaj še ne morejo doseči; oni pa se gurirajo ljudstvu pričakovanje velikih pridobitev in ne dosegajo ničesa. To draga „Edinost“, je „velikanska razlika“ med akcijama goriške in istrske vol. reforme. Da je zadobila istrska akcija smešno obliko in pa ni žalostna zasluga istrskih poslancev, ampak kričaskih junakov pri „Edinosti“, k čemu jih je v glavnem zapeljala potreba pokrivanja laži o naši vol. reformi. To stoji zdaj pribito, ali junaki pri „Edinosti“ se kajpada ne izneverijo svoji revolverski taktiki, oni ne najdejo „korajže“ niti v toliko, da bi skušali to ovreči. Oni vtaknejo klcfate, katere morajo svojemu čitateljstvu zakrivati v žep.

„Dr. Gregorčič je pri Rebku — piše „Edinost“ — priznal, da je slovenski življenj na Goriškem oškodovan v vseh volilnih skupinah“. — No, in kaj je to priznanje kaj čudnega? Ali nismo mi to že ponovno priznali v „Gorici“? Drugače pač ni mogoče, dokler smo Slovenci v dež. zbornici v manjšini! Mi pozivljamo modrijane in pismouke pri „Edinosti“, naj nam izdelajo načrt vol. reda, kateri daje Lahom en glas večine, pa ne oškoduje slovenskega življenja v nobeni vol. skupini. Le na delo, gospodje, da pokazete svoje vrline tudi v pozitivnem delu in ne samo v negaciji!

V jasnejšo poglednost si dovoljuje mo še kratek povzetek naše paralele med Istro in Goriško! Naši so z novim vol. redom odpravili dve krivici: slov. tržanom in goriškim okoličanom, so pripomogli ljudstvu k razširjenju vol. pravice in — kar je glavno — so odpravili srednjeveško institucijo volilnih mož ter omogočili ljudstvu svobodne, tajne volitve. Kaj so pa dosegli istrski poslanci za svoje ljudstvo? Nič, ker je ostal stari vol. red. O odpravi krivice vol. mož — nič, o razširjenju vol. pravice — nič, o svobodni, tajni volitvi — nič! Ostala je Lahom dvetretjinska večina. Goriška laška večina znaša 1 glas, istrska laška večina pa 12 glasov! — Že te številke govorijo menda dovolj jasno in glasno besedo. Ali vidi zdaj „Edinost“, da se da naša vol. reformna akcija otročje lahko braniti, in in da ni naš vol. red kak „monstrum“, ampak delo treznih politikov, ki ne zamečejo nečesa, ko ne morejo še vsega doseči. Vsak otrok bo vedel razsoditi, da je nekaj vendar več kakor nič, le „Edinost“ si upa trditi, da je taka razsodba „krvavo-pogorela“, „žalostno-ponesrečena“ paralela. Ali jo vidite baburo, potapljajočo se v vodnjaku in kažočo s prstoma, da se trava striže!? Ako bi bili naši poslanci od Lahov zahtevali večino in s tem vol. reformo pokopali, bi bila „Edinost“ kričala: Glejte jih utopiste, kako kratkoje ljudstva, kar se da doseči... ker so pa istrski poslanci zahtevali, česar jim Lah niso hoteli ugoditi, so v „Edinostinem“ žargonu „moški prekinili pogajanja“. Tako zna „Edinost“ zavijati in oblačiti resnico in zraven še jokavo pretaka solze in ihtoč vprašuje in odgovarja: „Kaj smo storili? Nič drugega, nego da smo skušali zadoščati zahtevam zdrave taktike“. — Preobračanje reči na glavo je „Edinosti“ „zdrava taktika“!! Lepa hvala!

Smo pri koncu. Konstatujemo, da je „Edinost“ sramotno pogorela, hoteča ovreči kratko, a izvrstno uspelo paralelo „Slovenčev“ mej reformno akcijo našo in istrsko. Ali se smemo nadejati, da bode sedaj konec Sisifovega dela v „Edinosti“: kovanja strankarskega kapitala za naše liberalce iz naše volilne reforme?!

Politični pregled.

Državni zbor.

V torek so česki katoliško-narodni poslanci z dr. Hrubanom na čelu interpelirali min. predsednika Becka radi dogodkov na Slovaškem, kjer je bilo od ogrskih orožnikov ustreljeno 13 Slovačkov, med temi 5 žensk in 2 otroka. K temu je posl. Zahradnik predlagal ob velikem navdušenju, da se izreče simpatija žrtvam in vsem nemažarskim narodom na Ogrskem. Predsednik zbornice je izrekel z najvišjega mesta v zbornici svoje obžalovanje nad dogodki v Černovi.

„Slovenski klub“ je interpeliral radi vtihotapljenja srbske živine v Avstrijo.

V sredo je govoril v nagodbni razpravi prvi dr. Šusteršič, ki je označil stališče „Slovenskega kluba“ napram nagodbi. Govoril je ob velikem odobravanju, posebno čeških in slovenskih poslancev. Prvi mu je čestital predsednik dalmatinskega dež. zbora posl. Ivčević. Sprejet je bil Šusteršičev predlog, naj se izvoli nagodbni odsek 52 članov, ki naj se peča z nagodbo. „Slovenski klub“ zastopata Šuklje in Grafenauer.

Prihodnja seja bo v torek ob 11h dopoldne. V nagodbni razpravi bo govoril od „Slovenskega kluba“ tudi poslanec Fon.

Krvavi dogodki v Černovi.

V obeh državnih zborih so se te dni obravnavali dogodki v Černi. V Ružemberku je bil slovaški župnik Hlinka, ki je s prostovoljnimi darovi zgradil v Černovi kapelico. Hlinko so odstavili, ker je Slovač. Ljudstvo pa je želelo, da kapelico blagoslovi Hlinka, ki jo je tudi zgradil. Prošnja je bila odklonjena. Kapelica bi se bila imela blagosloviti brez Hlinka. Mnogo ljudstva se je zbralo pred kapelico, ko se je pripeljal stoliški sodnik z orožniki, ki so začeli kar streljati na ljudi. Ostalo je na mestu mrtvih 13 oseb, okrog 80 pa je težje in lažje ranjenih. V ogerskem drž. zboru so seveda Madlari napadali Slovake, češ da so oni krivi tega, ker hujskajo.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

so plačali predsedništvu: Tereza Kuk iz Polubinja 2 K; Silvester Gorjan v Biljah 3 K; Leopold Milost v Gorici 1 K; Anton Koren, trgovec v Gorici 24 K; Ivan Glešič, krčmar pri „Petelinčku“ 12 K; Josip Pavletič, kanonik 2 K; dr. I. Pascoletto, c. kr. notar 10 K; M. L. v Gorici 4 K; G. M. v Gorici 5 K; Konjedic in Zajec 25 K; Anton Cigoj, trgovec 10 K; Franc Plohl, šolski svetnik 5 K; Alfred graf Koronini 20 K; Ivan Novak, koncipijent 1 K; Ciril Vuga, stolni vikar 2 K; Janez Lukežič, kanonik 2 K; Ivan Pirjevec računski višji svetnik 10 K; Matija Rutar, sodni svetnik 6 K; I. Chalanpka obl. 20 K; dr. B. Piki, 50 K; Janez Wolf kanonik 5 K; Rajko Marsidovšek, voj. kurat 6 K; Alojzij Fogar, posestnik in trgovec 10 K; N. N. v Gorici 2 K; Ferdinand Delak, vodja v „Centr. posoj.“ 1 K; Karol Drašič, pekovski mojster 10 K; dr. E. Dereani, zdravnik 10 K; dr. I. Sket, odvetnik 2 K; Anton Pečenko, posestnik in trgovec 5 K; Fran Blažon, železn. uradnik 2 K; Lud. Premrou, železn. uradnik 3 K; Ant. Jeretič, posestnik in trgovec 2 K; Ant. Skubin, vada. učitelj v p. 2 K; Ivan Braunicer, gozdni uradnik v p. 2 K; Martin Poveraj, krojaški mojster 2 K; Josip Musič, zasebni uradnik 2 K; Ivan Simič, zasebni uradnik 2 K.

Mesečnino so pačali: J. K. v Gorici za sedem mesecev 21 K; Za september: dr. Fran Pavletič, odvetnik 6 K; Ivan Drufovka trgovec (za tri mesece) 6 K; Teodor Hribar, poslovođa v „Krojaški združi“ 5 K; Anton Gvajz, profesor 2 K; Ivan Kain, deželni uradnik 2 K; dr. Andrej Pavlica, stolni vikar 4 K; Karol Cigoj, dež. uradnik 2 K;

Ivan Rejec, prefekt 2 K; dr. Karol Capuder, profesor 1 K; dr. Josip Dermastia, koncipijent 1 K; Gustav Novak, profesor 2 K; Anton Fras, profesor 4 K; Leopold Bolko, deželni poslanec 10 K; Ivan Mercina, vadnični učitelj 3 K; Josip Ličan, knezonadšk. tajnik 2 K; Anton Bohinski, trgovec 1 K; Albin Kregau, trgovec 1 K; Franc Kaučič, posestnik in trgovec 2 K; Niko Omersa, profesor 1 K; Fran Finžger, c. k. okr. š. nadzornik 4 K; dr. Josip Gabrijevčič, prelat 3 K.

Dalje so plačale gospe: Viktorija Čibej, notarijeva 2 K; Milena Faganelli 2 K; Kat. Faninger 2 K; Mici Jeglič, drž. pravdn. 2 K; Zora Jeretič 2 K; Marija Kopač, blagajnikova 2 K; Marija Kos, profesorjeva 3 K.

Našemu upravnistvu je došlo: Namesto venca na grob vitezu J. Tonkliju ces. svetnik Fr. Vodopivec 10 K.

Srečna hvala vsem dobrotnikom ter mnogo posnemalcev!

Prihodnjo sredo

Vsi k predavanju

S. K. S. Z.

v stekleni salon restavracije

„Central“.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Novice.

† Dr. Jožef vitez Tonkli. — V Gorici je umrl dne 1. novembra dr. Jožef vitez Tonkli, imejitelj reda železne krone, vitez Franc Jožefovega reda, bivši svetnik drž. sodišča upravni svetnik avstrijskega Lloyda, namestnik dež. glavarja, drž. in dež. poslanec, odvetnik itd. Svoj čas je igral veliko in odločilno vlogo v političnem življenju goriških Slovencev ter je bil vroč zagovornik slovenskih pravic. Že več let zaporedoma ga je mučila bolezen, trganje po udih. Trpel je hude bolečine. Naposled je tudi oslepel. Pogreb bo jutri v nedeljo 3. t. m. ob 2h popoldne iz hiše žalosti ulica Ascoli št. 1. Maše zadušnice se bodo brale 4. t. m. ob 7¹/₂h v cerkvi sv. Ignacija. Blagemu pokojniku svetila večna luč!

Pozor! — Dne 10. novembra ob 3h popoldne priredi odbor ženskega oddelka društva „Šolski Dom“ srečolov! Svira vojaška godba! Darove prosimo pošiljati g. A. Šantel, ali g. A. Pirjevec Vsak dar se hvaležno sprejme! Pozor!

Na grobovih je bilo včeraj jako živaho. Sodijo, da je bilo včerajšnji dan na pokopališču nad 10.000 ljudi. Grobovi so bili lepo okrašeni. Že zjutraj in prejšnji dan so v velikih trumah nosili in vozili vence na pokopališče. Vreme je bilo lepo.

Umazanost. — Gabrščekova „Soča“ priporoča že skoz več let Schicht-ovo milo kot „najboljše in izvanredno, ki se pripravlja iz najboljših snovi in ki prihrani mnogo truda, dela, časa in denarja“. V „Sočinih“ reklamah nastopajo perice, ki slavijo to milo tudi v vezani besedi. Tudi „modra mati“ svetuje v „Soči“ svoji hčerki — nevesti: Peri jedino s Schichtovim milom, ker le s tem ohraniš fin platnen damast, nežne čipke, mehko flanelo in drugo perilo v dobrem stanu. Rabi izključno le „Schichtovo milo...“

A glejte čudež! To „najboljše“ milo se je kar čez noč poslabšalo! Predzadnja „Soča“ vsaj pravi, da je Schicht le reklamo razumel, in da je njegovo milo isto kakor mnogo drugih tovarov. Odkod tolika pr-memba Schicht-ovega mila? No, Gabršček je kupil v Gorici neko tovarno milo; zato dela „Soča“ za Gabrščekovo milo s tem reklamo, da iz umazane dobičkarije zdaj to graja, kar je doslej za drag denar vedno hvalela in priporočala. Ta umazanost se razvidi najbolje iz predzadnje „Soče“. Na 4. strani priporoča list za denar Schichtovo milo, na 3. pa piše proti njemu in mu odvrta odje-

malce z besedami: Zato ne dajte nič na bobnečo (seveda Schichtovo) reklamo v tem oziru, marveč le brez skrbi poskusite naše domače milo, ki je izborno... Ta pa zna!

Gilčvert in Gabršček morata biti jako prijatelja. V zadnji „Soči“ Gabršček brani Gilčverta, Gilčvert pa je hodil včasih Andreju pomagat krič t na naše shode n. pr. v Št. Peter. Kako že pravi pregovor? Gliha vkup štriha!

Imenitna častitka! — Dr. Vodušek je radi oduševstva oboženemu uslužbencu liberalnega dež. poslanca dr. Treota častital, da je prišlo do obravnave, češ sedaj bo oproščen in na ta način se opere z njegovega imena tudi nekaj, kar se ga je držalo. Doslej je bilo z imenom Gilčvert združeno tudi ime oderuha. Tudi mi častitamo, da je prišlo do obravnave, ker pokazalo se je, da je bilo res, kar se je govorilo; čestitamo pa tudi liberalcem, ki so ob tej priliki pokazali kot zagovornike oderuštva.

— Stranka kmečkih oderuhov se bo odslej zvala liberalna stranka Torkova „Soča“ je namreč imela brezmejno predrznost, zagovarjati Gilčverta, ki je odiral kmečke posestnike. Pravi, da jih ni res odiral, ker se je sam državni pravdnik opiral le na Gilčvertov zagovor in ne na pričevanje prizadetih kmetov. Dejstvo pa je, da je državni pravdnik dejal, da se noče ozirati na pričevanje prič, ker to ni potrebno in je že iz tega kar je Gilčvert sam priznal, dokazano, da je Gilčvert odiral ljudi. In takega človeka si upa braniti „Soča“, ki vedno kriči, da je liberalna stranka kmečka stranka. Samo sodišče je pripoznalo, da je Gilčvert grdo ravnal, priznal je to tudi dr. Treo sam! Če ga sodišče ni obsodilo, ne pomeni to nič! Ne bomo govorili o razsodbi, ker ne smemo; a državni pravdnik se je pritožil in morda Gilčverta in njegove liberalce v drugi inštanci zadene drugo plačilo.

Liberalci so se silno zanimali za Gilčvertovo usodo. Eden izmed tistih, ki jih je najbolj skrbelo, kaj bo z Gilčvertom, je bil tudi odvetnik dr. Sket, ki je hotel vplivati na našega poročevalca, naj bi se zadeva „politično ne izrabila“. To se pravi: Molčite o tem! O verujemo, da je marsikomu to neljubo! Pa naj bo prepričan vsakdo, da si ne damo od nikogar dajati navodil, kaj naj poročamo! Take stvari se morajo objaviti, ker ne gre da bi se to zamolčalo. Svojo dolžnost bomo kot poštene in častnikarji vestno vršili. Nimamo nobenega povoda molčati! Nasprotno, skrbeli bomo, da pridejo na dan še drugi taki tiči! Ej, to bo še skrbi, gospodje liberalci! A takrat utegne še bolj smrdeti.

Nečedne reči so se pokazale pri zadnji razpravi o Gilčvertu pred tuk. okrož. sodiščem. Vemo, da je v naši deželi več oderuhov, ki pa niso znani. Pozivljamo svoje somišljenike, naj nam vsak oderuški slučaj takoj naznanijo, da utrenemo potrebno. Slučaj mora biti podprt z zanesljivimi pričami. Liberalnemu izmozgavanju našega kmeta mora biti enkrat konec! Na dan s kmečkimi oderuhi!

Predavanje g. Abrama v sredo zvečer o kršč. demokratih Gregorčiču in Malorusu Ševčenku je bilo jako lepo. Gosp. predavatelj je pojasnil kaj imata skupno Gregorčič in Ševčenko. S citati obeh pesnikov je pokazal v obeh prava krščanska demokrata.

Prihodnje predavanje bo v sredo ob 8h zvečer. Ker pa so ti prostori za predavanja premajhni se bodo predavanja vršila odslej v steklenem salonu restavracije „Central“. Prihodnje sredo bo predavanje dr. Capuder o suženjstvu v rimski državi. Prihodnjo sredo vsi k predavanju: V stekleni salon restavracije „Central“!

Slovenske gimnazije! — „Slovenska Ljudska Stranka“ na Kranjskem je dosegla lepe uspehe! Doslej so bile

na Kranjskem 4 gimnazije vse nemške. S. L. S. je dosegla, da se vse te gimnazije poslovenijo; a ustanovi v Ljubljani nova nemška gimnazija. Odslej bodo kranjski Slovenci imeli 4 gimnazije, Neml., doslej ni bilo nobene slovenske, nemške 4. Liberalci seveda kriče, da je to izdajstvo. Kdor ni zmožen za drugo, ta saj zabavlja v dobro. Za kranjskim šolstvom mora slediti goriško!

Slovenska trgovska šola se ustanovi v Ljubljani. Da je to zasluga naših posancev, o tem liberalci molče!

Društvo „Krščansko mislečega učiteljstva vabi vse svoje člane k občnemu zboru, ki se vrši dne 7. novembra t. l. ob 10^{1/2} uri zjutraj v restavraciji „Central“ Corso Verdi 32. Dnevni red: 1. Volitev odbora; 2. Raznoterosti in predlogi. K obilni udeležbi uljudno vabi pripravljalni odbor.

Slovenska šola v Aleksandriji. — Po prizadevanju našega rojaka P. Benigna se je ustanovilo v Aleksandriji šola za slovensko in hrvaško mladino. Konzul je delal težave. V sredo popoldne je deputacija dr. Sušteršič, Vuković in aleksandrijski odvetnik A. Wolf prosila ministra zunanjih stvari Aerenthala nprave in gnotne podpore za to šolo. Minister je deputaciji izrazil svoje veselje nad šolo in obljubil svojo podporo.

Slovenka izginila v Aleksandriji. — Osemnajstletna Adele Batistič iz Zg. Vrtojbe je pred 14. dnevi zapustila službo v Moharrembeju ter prišla na stanovanje k rojakinji Ani Stepančič. Popoldne istega dne je šla, kakor je rekla gospodinji, k šivilji — pa je od tedaj ni več nazaj. Izginila je neznano kam. Vse iskanje je brez uspeha. Sumi se po pravici, da je prišla v roke brezvestnemu zlobnežu. Njena obleka in druga prtljaga je pri gospodinji Ani Stepančič.

Slovenka umrla v Aleksandriji, Marija Janež iz Tolmina, stara 54 let je umrla dne 19. okt. previdena s sv. zakramenti. Pokopana je bila v nedeljo 20. t. m. popoldne ob 1^{1/2}. Za pogrebom je šlo veliko Slovencev. N. p. v m. l.

Število pokopanih na goriškem pokopališču. — Na sedanjem goriškem pokopališču je bilo do minulega četrta vsega skupaj pokopanih 20.230 mrtličev. Od 1. januarja t. l. do četrta jih je umrlo v Gorici 684. Največ jih je umrlo meseca marca, namreč 91, najmanj meseca junija, namreč 54.

Dijaške demonstracije. Na realki vlada med dijaštvom velika nezadovoljnost z nekim nemškim profesorjem, ki prav trpinči dijake. Vseled raznih sikan dijadi skrajno razburjeni so začeli delati demonstracije. Sinoči okrog 7 ure so se dijaki zbrali in šli pred stanovanje onega profesorja, kjer so mu s kamenjem pobili okna ter žvižgali. Nato so šli po mestu ter so hoteli iti še enkrat pred stanovanje profesorjevo a tu jih je policija razgnala. Župan Marani, ki je bil tačas ravno pred kavarno „Teatro“ jih je prosil, naj mirujejo ter jim obljubil, da danes ob 11h dopoldne pride k ravnatelju intervenirat. Danes ob 11h so se realci že zbrali v šolskih prostorih in so šli potem pred županovo stanovanje, ta je prišel ob 1^{1/2} popoldne, jih pozval naj se razidejo; 2 pa je povabil seboj, kjer jima je povedal, kaj je izvedel pri ravnatelju. Skrajni čas bi bil, da se na naših srednjih šolah naredi red. Nekateri nemški profesorji so preveč strogi, drugod pa manjka discipline. Jasno je, da se da red napraviti le, če se šole razdele v slovenske in laške!

5. dragonski polk pride v Gorico.

Sežana dobi vojake. — Listi poročajo, da dobi Sežana stalno vojaško posadko. Oadi bo nastanjeno poveljstvo dopolnilnega okraja pa en bataljon 97. pešpolka.

Razpisani službi. — Dež. odbor razpisuje natečaj za eno mesto deželnega tehničnega vajenca kakor tudi za eno mesto konceptnega vajenca. Prosilci za označen mesti imajo dokazati, da posedujejo kvalifikacije, ki jih zahtevata za slična mesta pravilnik za deželni odbor in statut za osobe deželnih uradov z dne 16. marca 1907. Prošnje, opremljene z dokzili o avstrijskem državljanstvu, o dobrem npravnem vedenju, o dovršenih študijah, o uradni praksi, o poznanju deželnih jezikov in o morebitnih posebnih zmožnostih prosilcev, imajo se vložiti dredi deželnemu odboru do 30. vembra 1907. Nadaljna pjasnila glede razpisanih mest, posebno glede plač, po-

višanja in zahtevanih kvalifikacij, podajejo se pri uradih deželnega odbora ob uradnih urah.

Umrl je dne 31. t. m. ob 2. uri zjutraj v Gorici kleparski mojster Karol Čufer. Bil je ud „Slov. kat. del. društva“. Pogreb je bil v petek ob 1^{1/2} pop. Društvo se je udeležilo z zastavo pogreba.

Iz Št. Petra nam poročajo, da so začeli hiše pred cerkvijo že podirati. Le hiša Petra Brumata, ki se je pritožil proti temu, da je hišo prodal, je ostala še, dokler se pritožba ne reši pred okrožnim sodiščem.

Priznanje. — Izvrstno maslo, katero izdeluje mlekarnica „Kmetijskega društva“ v Cerknem se rabi že v visokih krogih. In to že tudi izven Avstrije. Med raznimi visokimi krogi, se rabi to maslo tudi na Črnogorskem dvoru v Cetinju. — To maslo je bilo že tudi večkrat odlikovano v razstavah.

O neznani človeku smo pred časom poročali, da je umrl v tuk. bolnišnici radi hudo zastarele rane na roki. Rekli smo, da je bil to najbrže Janez Rejc iz Slapa. Sedaj nam pišejo o tem: Janez Rejc se je ponesrečil pri mlatilnici, ko je fižol mlatil, je roko preveč notri potisnil, mu jo je mašina zgrabila. S početka se je bal iti v bolnišnico, češ, da mu roko odrežejo. Potem ko se je bolezen razvila, je bilo pa prepozno. Imel je obširno in jako lepo pocestvo in bil spoštovan človek ter zvest pristaš katoliško-narodne stranke. Zapuščca ženo in dva sinova med 12. in 15. letom. Naj v miru počiva!

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu naznanja, da odpadejo meseca listopada t. l. svojedobno objavljeni komercijalni uradni dnevi.

Volitve v Cerknem. — Županstvo je izdalo sledeči razglas: C. kr. namestništvo v Trstu je z odlokom z dne 30. avgusta 1907 št. IX — 255/7 — 1007 razpustilo na podlagi § 96 obč. r. občinsko starešinstvo cerkljansko ter se bodo vršile nove volitve v smislu § 21 vol. reda po sledečem redu:

III. volilna skupščina voli: V torek dne 12. novembra 1907 pričeni z izravnim davkom 13 K 82 v do všteti 5 K izravnega davka in v sredo, dne 13. novembra 1907 od 4 K 99 p izravnega davka do najmanjega zneska. Voli se vsaki dan od 9. do 12. ure predpoldan in od 2. do 5. ure popoldan.

II. Volilna skupščina voli: V četrtek dne 14. novembra 1907 od 5. do 12 ure predpoldan. pričeni z davkom 32 K 88 v do 13 K 93 v.

I. volilna skupščina voli: V četrtek, dne 14. novembra 1907 od 2. do 5. ure popoldan, pričeni s častnimi volilci; potem volijo davkoplačevalci po imeniku do 32 K 60 v izravnega davka. — Vsak volilec voli 10 starešin in 5 namestnikov. Kdor bi na volišče kasneje došel, kakor bode klican po imeniku, glasoval bode potem, ko bode, ves imenik prečitan ter se mora v to zglasiti pri volilni komisiji. Volitve vršile se bodo v dvorani „Gospodarskega doma“ v Cerknem hšt, 202 v I. nadstropju. Županstvo v Cerknem, dne 24. oktobra 1907. Upravitelj: A. Kosmač.

Liberalne laži. — Radi bližajočih se novih volitev občinskega starešinstva, ki se vrše dne 12. 13. in 14. novembra t. l. so vže nekateri „napredni“ agentje na delu ter begajo naše volivce, češ da oni klerikalni starešini, kt so izstopili iz prejšnjega starešinstva in s tem provzročili razpust, ne morejo biti več v novo starešinstvo izvoljeni.

Opozarjamo vse volivce, da se ne dajo z enakimi neslanostmi od nikogar begati, ker vsakteri bivših starešin, ki so prostovoljno izstopili, so zopet lahko v novo izvoljeni, ravno tako kakor oni starešini, ki so bili z razpustom primorani izstopiti

Surovost. — Iz Sela nam pišejo: Kakor smo slišali je pisalo neko človeče v „Soči“ in „Primorcu“ o nekih „kutarijih“. Povemo mu pa, da naj nikar ne blati nas Selcev v teh časopisih ker če je kak P. tako surov, mi drugi nismo. Nam je letos B g obilno dal, in od tega vedno radi damo. Naj gledata pa tista P, in „oni sin“, da ne bosta sama ali pa njih otroci kdaj prosili, pa jih bodo drugi podili od hiše proč. Selski posestniki.

Sir za otroško hrano. — Vsak sir ima mnogo redilnih snovi. Ker pa je težko prebavljiv, ni za bolniko, posebno ne pri vročinskih boleznih in boleznih v želodcu in črevesju. Zato pa se tudi za otroke v splošnem sir ne more priporočati za hrano, posebno ni dajati sira otrokom pred sedmim letom, posebno ako niso izredno dobrega želodeca. Takih na-

zorov so namreč zdravniki na Nemškem. Nasprotno pa priporoča francoski zdravnik dr. Gallois sir (Gervais) naravnost za zdravilo pri otrocih, ki imajo katar v želodcu ali črevesih, češ, da vse take bolezni nastajajo pri dojenčih vsled preobile mlečne hrane. Gallois zapiše takim otrokom sir z mlekom ter je dosegel dosedaj izborne uspehe.

Živinski semenj v četrtek Gorici je bil dobro obiskan od strani kupcev. Živine pa je bilo malo. Cene so bile srednje.

Zdravniški pouk v šoli. — Draždanski mestni svet je sklenil, da začne prirejat zdravniška predavanja o seksualnih problemih za abiturijente gimnazij in realk. Obisk predavanj je neobvezen in le z dovoljenjem starišev.

Sadje in zdravje. Neki ugleden japoski bakteriolog je dokazal, da kislina limone, jabolka in drugega sadja ubija klice bolezni. Sok limone ali jabolka ubija baktele kolere v 15 minutah, baktele tifasa pa v pol ure, tudi če so bile dotične kisline zredčene. Ako se izcedi sok ene limone v čašo vode, v kateri so bili baktele kolere, in jo pustiš stati 15 do 20 minut, potem jo moreš piti brez skrbi, ker so sicer nevarne klice povsem izumrle. Isti soki ubijajo baktele tudi drugih bolezni. — Omenjeni zdravnik pravi, da zredčeni sok limone čisti želodec, kakor se izpere na umeten način, ako ne gre za mrzlično prehlajenje želodeca. Kdor ima

bel jezik, kdor ima neugoden vonj v ustih, ozdravi, ako uživa sadje.

Glasovir

dobro ohranjen, prodaja se radi selitve. Ulica Pietro Zorutti št. 8 I.

Zahvala.

Za izkazano iskreno sočutje ob prebitki prerani smrti našega preljubega nepozabnega soproga oziroma očeta brata in sina gosp.

KAROL-A ČUFER,

kleparskega mojstra

kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo k večnem počitku, izrekamo tem potom svojo iskreno zahvalo preč. duhovščini slov. trg. obrt. društvu za častno udeležbo, Slov. kat. društvu in sploh vsm kateri so nas tolažili ob bitki zgubi prerano umerlega.

V Gorici, dne 2. nov. 1907.

ŽALUJOČI OSTALI.

Prihodnje dni se otvori

VELIKANSKA TRGOVINA

z manufakturnim in modnim blagom

V Gorici, Corso G. Verdi šte. 32. M M M M M M

M M M M M M M M M M M M v hiši »Centralne posojilnice«

Najnovije zimsko blago se bode prodajalo

M M po izvenredno nizkih cenah M M

Se priporoča z odličnim spoštovanjem

ANTON BOHINSKI.

Vinski semenj.

Letos obrodila je vinska trta v dornberški občini prav dobro. Posebno dobrotina vina je izborna. Da si nabavijo vinokupci na lahek način in po primerni ceni dobro kapljico, priredita podpisano županstvo in vinorejsko društvo dne 9., 10. in 11. novembra vinski razstavo in vinski semenj, na katerem bodo zbrani uzorci raznih vin naše občine. Obenem bodo kupcem na razpolago tudi cene teh vin. Ker bodo posestniki doma, sklene lahko vsak kupec kupčijo na podlagi uzorca v razstavi ali tudi pri sodu. S tem se torej nudi kupcem posebno ugodna prilika, da pokušajo v kratkem času mnogo vin.

Na sejmu bode na razpolago kupcem poseben strokovnjaški odbor, ki bode na zahtevo ocenjeval vina.

Za pristnost razstavljenih vin jamči županstvo in vinorejsko društvo.

Vaše blagorodje se vabi k udeležitvi ter nakupu rujnega vipavca. Dornberg je postaja vipavske železnice in 10 minut oddaljen od postaje Pračina na novi državni železnici.

Dornberg, dne 18. oktobra 1907.

ŽUPANSTVO DORNBERG.

VINOREJSKO DRUŠTVO DORNBERG.

Restavracija „Central“

Naznanilo.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da je odprl novo restavracijo „CENTRAL“ Corso G. Verdi št. 32, v hiši „Cent. posojilnice“ v kateri bode točil pristna bela in črna vina, kakor tudi dobro pivo iz slavnoznanih Dreherjevih in plzenskih pivovaren. Obenem bode vedno preskrbljeno z dobrimi gorkimi in mrzlimi jedili. Ima krasen jedilni salon, kakor tudi veliko dvorano za veselice, ples in raznovrstne druge zabave, lepo kegljišče, katero je krasno razsvetljeno in po zimi zakurjeno.

Za mnogobrojen obisk se priporoča

Pavel Hönsch,
restavrater.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske« vovarne, in domačega

steklenicah, kojega pristnost se jamci.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M M

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Le iz najboljših osušenih
COCOSOVH OREHOV

se napravlja Ceresova mast
brez vsake primesi v pripravah,
ki so čiste.

Ceres-ova

jedilno mast se
rabi za pecivo
cvrtje in kuhanje.

Centralna posojilnica v Gorici
se je

PRESELILA

na tekališče J. Verdija št. 32.

Ustanovljena tvrdka leta 1866.

I. DRUFOVKA - GORICA.

Glavna zaloga Gosposka ulica št. 3, filialka Raštelj št. 3. Strojarna v Črnicah. Trgovina s kopolcem Gosposka ulica št. 1.

Zaloga usnja, podplatov ter vseh potrebščin za čevljarje.

Usnje za sedlarje, knjigoveze itd. Glavna zaloga ličila v korist Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Odlikovana tvornica nadplatov. Delavnica jermenov za stroje, bičev, itd.

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori, na oglu novega železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stikalnic itd.

Kar na svetu govori in poje

je izkusilo, da so pristne Fay-ove rudninske pastilje za onega, ki dosti govori ali poje, za parlamentarja, duhovnika, učitelja, igralca in pevca neobhodno potrebne. Ako se rabi enakomerno Fay-ove pastilje, je izključena vsaka hripavost in slabo razpoloženje, ima naj nastati iz kakršnega si boji vzroka. Kdor ni še poskusil naj poskusi v lastnem interesu. Fayove pristne rudninske pastilje dobivajo se v vsaki lekarni, miodilnici in prodajalnici mineralnih vod ter stane skatljica K 1:25.

Generalno zastopstvo za Avstro-Ogrsko: W. Th. Guntzert, Dunaj XII. Belghofferstrasse 6.

Pijanosti ni več.

Uzorec tega čudeznega izdelka „COZA“ se pošlje brezplačno.

More se dati v kavi, v mleku, v pivu, v vinu ali v jedilih ne da bi pivce to zapazil. Prašek „COZA“ učinkuje čudovito, tako, da se pivcu pristudi alkohol in vse alkoholne in močne pijače. Ta prašek deluje tako mirno in gotovo, da mu ga smejo dati žena, sestra ali hči dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj je resnično povzročilo njegovo zdravljenje.

Prašek „COZA“ je prinesel mir v tisočere družine, je rešil ogromno oseb sramo in ponižanja, da iz takih oseb je

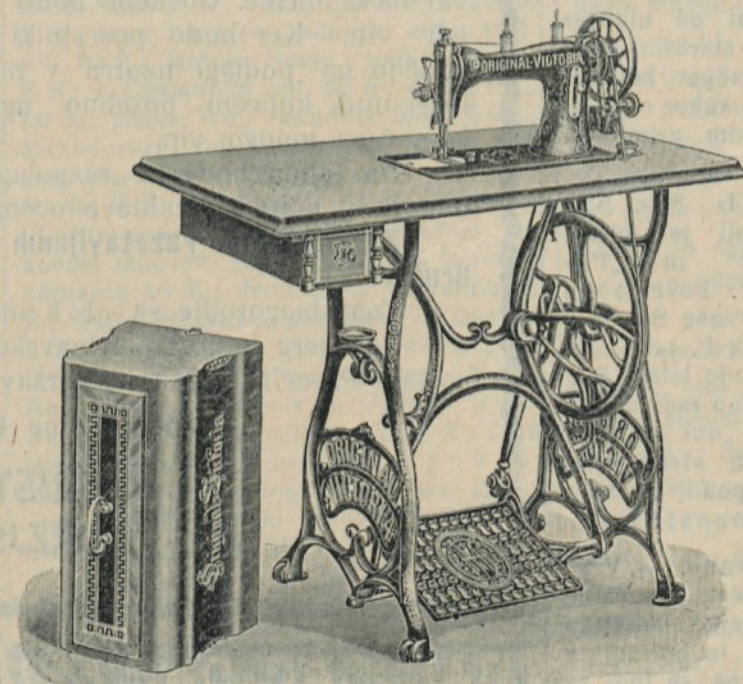
elo napravil čvrste, močne in vsakega dela močne ljudi. Ta prašek je že marsikatera mladeniča spravil nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam. — Zavod, ki poseduje ta čudodelni prašek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo s 1500 zahvalami in en vzorec. Dopisuje se v nemškem jeziku.

Zajamčeno je, da je prašek popolnoma neškodljiv.

COZA ISTITUTE 62, Chancery Lane, London 257 (Anglija)
Na pisma je djati znamko 25, na dopisnice za 10 stotink.

GOSPODIČNE IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prapričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Lastra delavnica in popravilnica Riva Castello št. 4.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

